

Kr.; det er i Gjennemsnit 45,529,000 Kr. Drage vi nu fra første Sum, Hovedsummen, Forrentning og Afdrag 83,968,000 Kr. — Gjennemsnittsummen er 16,794,000 Kr. — bliver der til Rest 143,676,000 Kr. som Hovedsum, og som Gjennemsnittsum 28,735,000 Kr. Drage vi fremdeles herfra, hvad Jernbanevæsenet har kostet, som bevilget til en særlig Branche, og for hvilken Sum man har modtaget Aktiver, bliver der til Rest — Jernbanevæsenets Udgifter udvise som Hovedsum 23,768,000 Kr. og i Gjennemsnit 4,754,000 Kr. — en Hovedsum af 119,908,000 Kr. eller i de fem Aar til almindelige Husholdningsudgifter paa det materielle og aandelige Omraade i §§ 11—26: 23,981,000. (En Stemme: Er det Daler?). Nei, Tallene ere alle ansatte i Kroner. Vi ville nu kun tage Gjennemsnittsummerne, da det derved bliver lettere forstaaeligt for de Herrer, og vi ellers vilde faae for mange Tal. Udgifterne i de fem Aar 1872—77 have gjennemsnitlig været 46,888,000 Kr.; Forrentning og Afdrag har været 14,711,000 Kr., og tilbage bliver saaledes 32,177,000 Kr. Drage vi atter herfra Gjennemsnittsudgifterne til Jernbaner 4,440,000 Kr., faae vi til Rest i disse fem Aar paa disse Paragrafer til ordinære Udgifter 27,777,000 Kr. Lager jeg nu Finantslovsforlaget saaledes, som det foreligger, det Forslag, som har givet Anledning til den hele, store Strid, og som har givet Anledning til, at man paa den anden Side har ment, at vi nu vare komne til et Punkt i vort politiske Liv, hvor man maatte sige Stop, maa der vel være Anledning dertil, da dette Finantslovsforlag viser en samlet Udgift af 42,085,000 Kr. Drage vi derfra Forrentning og Afdrag 9,418,000 Kr., bliver der tilbage 32,667,000 Kr., og drage vi atter derfra Udgifter til Jernbanerne 1,489,000 Kr., faae vi som Udgift til de samme Formaal som de tidligere to Afsnit 31,178,000 Kr. — Vi have nu et Hovedresultat tilbage, og det er dette: Sammenligne vi Finantslovsforlaget, saaledes som det her foreligger, med de foregaaende Aars Finantslove, med Hensyn til de samme Udgifter til Embedsmændenes Lønning, til Pensioner, til Universitetet, til Videnskabens Fremme osv. — Theatret ikke medindbefattet, fordi der i saa Henseende ved vort Forslag foreløbig er sagt Stop — se vi ved Sammenligning med de første fem Aar, da de Herrer fra den anden Side vare raadige over Finantsloven, at det Forslag, som de nu ville kassere, at vort Forslag — det, vi med Dette kalde vort, da de ikke ere fornyede dermed — har 7,410,000 Kr. mere til samme Formaal, end de Finantslove gjennemsnitlig have havt, som de Herrer lavede fra 1867—72, da de selv vare i Majoritet. Dette Finantslovsforlag har dernæst 3,400,000 Kr. mere end de sidste fem Aars Gjennemsnit, hvor Gjennemsnittet dog er 4,010,000 Kr. større end de foregaaende Aars Gjennemsnit.

De Forslag, hvorpaa vi have havt Hovedindflydelsen, have altsaa betydelig større Bevillinger, end Bevillingerne i tidligere Aar have været, og dette Finantslovsforlag, som forudsættes af de to Faktorer af Lovgivningsmagten, har Bevillinger, der er 3,400,000 Kr. større end de sidste fem Aars. Det er det Hovedresultat, der foreligger, men dog kalder man det en ubrugelig Finantslov. — Jeg har ofte undret mig over den mageløse Overfladiskhed, for ikke at sige Letfærdighed, hvormed de, der have betjent Pressen i de senere Aar, have behandlet dette Spørgsmaal. Naar de Herrer klage over, at Befolkningen udenfor Hovedstaden ikke længer vil lytte til deres Røst, naar de komme derud, følger dette af, at de ikke fremsføre det for dem, som er Sandhed. Jeg besværlig dem ikke for bevidst at fare med Usandhed, skjøndt man i mange Tilfælde skulde forbauses over deres Uvidenhed. (Røfod: I lige Maade). Det erede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds siger: I lige Maade, naar jeg taler om Uvidenhed, og jeg vil derfor bede det erede Medlem om at modbevise mig. Jeg forlanger ikke, at han skal kunne gjøre det paa staaende Fod; det vilde være ubilligt, men naar han betvivler min ærlige og oprigtige Overbevisning om, at disse Tal ere rigtige, bør han være forpligtet til at gøre Bevis for sin Tvivl. Er der Feil, er det kun rene Ubetrydeligheder, og i alt Fald ere de ikke fremkomne med min Overbevisning, saa meget mere, som jeg har ladet dem eftergaa af en Anden. Jeg siger altsaa, at, naar De klage derved, kommer det af, at De ikke fremsføre Sandheden. De sige til os, at vi ville vor videnskabelige Højskole til Livs, men disse Tal vidne om, at vi Aar for Aar have bevilget mere og mere til denne Højskole. De klage over, at vi ville andre lignende Formaal til Livs, men ethvert af disse Exempler paaoviser, at dette i høt Grad er en Usandhed. De klage over, at vi ikke have villet fremme vort Militærvæsen, men vore Forslag vidne om, at vi have bevilget meget mere til det militære Væsen end de Herrer gjorde, den Gang de sadde som Flertal. (Rjøer: Meget for meget!). Derom tale vi ikke her; det er en anden Overveielse, om det er for meget eller ikke. Dette er et Faktum, og dog rejse de Herrer ud i Landet og fortælle, at vi ikke ville gjøre Noget for Forsvarsvæsenet, fordi vi ikke ville gaa ind paa Deres store Fæstning paa mindst 9 Mile i Onfreds, fordi vi ikke kunne enes med Dem om deres Forslag; men hvorfor kom de ikke med denne Fæstning og tog den, da De selv var i Flertal? Det er, siger jeg, ikke underligt, at man paa de Steder, hvor Sandheden kan blive hørt gennem Pressen og det mundtlige Foredrag, ingen Tid fæster til, at den parlamentariske Deposition, som har siddet her, i det Mindste naar henses til de sidste fem Aars Afstemninger, kun har villet enpersonshelt berettiget, materiel og aandelig Interesse her i Landet til Livs, thi det